

carrers del poble, més crits de QUINTOS!!! i més

Traques i soroll.

El transport va ser decisiu per a la festa.

traques per tal d'anunciar la festa.

6. Amb tota la plantilla al complet visita al toll de l'Escorpié, on alguns feia més de vint anys que no anaven i un bany per a refrescar. Això sí, només els més atrevits es van llançar al riu.

7. Nova carrera amb el tractor i remolc cap al Frankfurt per tal d'assossegarnos una miqueta i complir amb el paelló d'arròs que Líber ens havia preparat. A les dos del migdia i poc més, una vegada beneïda la taula pel cap de la banda, començàvem a dinar i fins a l'hora dels bous. Allí no va parar la festa, tot i que algú feia tot el que podia per tal de no dormir-se antre cullerada i cullerada d'arròs. Després de menjar quasi tot el que hi havia, una estoneta de quasi dos hores de ball. Tota una exhibició de forma física de la majoria de quintes i quintos.

8. A l'hora dels bous arribava el següent acte de la festa. Amb la col·laboració de la colla d'amics de Carlos, el fill de Juan del Colero, i de Vicent del mas de Nel, i comptant amb el permís de les autoritats competents, vam celebrar una exhibició taurina per a tots els xiquets. El bou (més bé bovet) que era de

Foto al Calvari, tots havien pregat.

Carlos i els seus amics el vam dur amb la furgoneta de Vicent des del corral fins la plaça de bous. Allí van aplegar bou i quintos i quintes tots plegats. Les quintes damunt de la piràmide llançant caramels a la plaça i els quintos cuidant que, tot i que ho va intentar varies vegades, el bou no fugira d'entre els barrots dels cadafals. Una vegada cansat l'animalet i exhaurits els caramels, entre l'aplaudiment de la plaça, el vam tornar al corral per tal que poguera descansar de les corregudes que s'havia pegat.

9. A continuació una estona de relax, una dutxa i a esperar el sopar. Però mira per on algú va pensar que com la regina de festes era Ana, filla de Roberto, calia acompanyar-la pel seu darrer passacarrer fins a casa. I dit i fet, ja ens veus a tots en formació davant de les festeres, de les autoritats i de la banda de música, passejant tot el poble fins al carrer Jaume I. Al final una foto de tota la quinta amb la regina per tal de deixar clar que estos vint-i-cinc anys han deixat el seu rastre.

10. De nou al remolc, de nou les traques i els crits i cap a la piscina per tal de sopar tots junts. Ací ja el cansament començava a notar-se. Més relaxació i més conversa que altra cosa. Tot i això vam estar allí fins a les dos de la matinada. Alguns ja es van despedir allí de tota la colla, inclús dedicant-los unes emocionades paraules i desitjant que no hagen de passar altres vint-i-cinc anys per tal de retrobar-nos.

11. Finalment nova excursió amb tractor i remolc fins a la pista de la Ravaleta, acompanyats de traques anunciadores i Roberto que literalment ens descarrega a la porta del ball. Tauleta al costat de l'orquestra i a dansar fins a ben entrada la matinada per a les més valentes i valents.

Tot i el meu escepticisme de cara a este tipus de festa, he de dir que va ser un dia emotiu i divertit. Ah! i tot i això hem tingut superàvit i ens tornarem a reunir per tal de sopar tots junts. La comissió organitza-